

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010258
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8712010258.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.1.2017 v trestnej veci obž. U. O. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 63/12 zo dňa 17.5.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obž. U. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného U. O., trvale bytom F., T. XXXX/XX vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že - dňa XX. 5. XXXX v čase okolo XX.XX hod. v F. na ulici F. XXX/X, v areáli priestorov podnikania, pri pretrvávajúcich narušených vlastníckych vzťahoch k nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom konania Okresného súdu Poprad, sp. zn. 12C/81/2010 po predchádzajúcej telefonickej informácii o prítomnosti B. X., konateľky spoločnosti F. S. s. r. o., ul. F. XXX/X, F. v areáli priestorov podnikania, prišiel autom, znemožnil jej výjazd a v stave zlosti vulgárne jej nadával, pričom B. X. sedela v osobnom motorovom vozidle značky Citroen Berlingo, ev. č. PP XXXCB pri otvorených dverách vodiča, vyhrážal sa, že jej rozbije papuľu, dá ju odjebať a pokiaľ táto chce žiť a podnikáť, tak sa má odsťahovať z F., pretože jej dá podpáliť prevádzku a toto jeho konanie súviselo so súdnym sporom Okresného súdu Poprad č. 12C/81/2010, od ktorého očakával výsledok podľa svojich predstáv a v jeho prospech.

Za to mu uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2,3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia vo výmere 1 roka.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, prostredníctvom obhajcu, odvolanie, ktorým namietal výrok rozsudku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania vyjadril názor, že Okresný súd Poprad zásadným spôsobom pozmenil skutok kladený mu za vinu, v porovnaní s podanou obžalobou, pričom došlo k zmene skutkových okolností v časti konania aj následku, poukázal na ust. § 2 ods. 15 Tr. por. a § 278 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže súd rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Obžaloba mu kládla za vinu, že mal údajnú poškodenú nadávkami a hrozbou násilia, alebo ťažkej ujmy nútiť, aby súd dopadol v jeho prospech, pričom v skutkovej vete obžaloby bolo konkretizované predmetné súdne konanie. Prvostupňový súd ho však neprávoplatne odsúdil za skutok, ktorým mal údajnej poškodenej vulgárne nadávať a vyhrážať sa jej a malo to byť v súvislosti s presne konkretizovaným súdnym konaním, totožným s konaním uvedeným v obžalobe. Súd oproti obžalobe zásadným spôsobom zmenil skutkovú vetu, čo považuje za nezákonné. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že skutok tak, ako je mu kladený za vinu, sa nestal. Jediným dôkazom svedčiacim v prospech obžalovaného, sú výpovede poškodenej, obsahujúce aj naďalej mnohé rozpory, ktoré sa každou jej výpoveďou, resp. v konfrontácii s iným svedkom len prehľbujú tak, ako

na tieto fakty poukazoval v priebehu celého konania aj podávaných odvolaní voči predchádzajúcim rozsudkom. Prvostupňový súd, podľa jeho názoru, nesprávne vyhodnotil aj výpovede jeho syna a svedkov L. a C., pretože jeho syn nepotvrdil žiadne jeho protiprávne konanie, L. taktiež prehlásil, že okrem kriku, teda zo strany obžalovaného, nič nerozumel a nerozumel ani slovám obžalovaného, pretože pre neho to nemalo žiadny kontext. Svedok C. rozprával iba o tom, čo mu narozprávala poškodená, sám sa pri riešení incidentu nenachádzal, obžalovaný má za to, že poškodená v snahe presvedčiť svoje okolie, že je pre ňu nebezpečný, v priebehu udalosti časové postupnosti upravila tak, ako to teraz prednáša a verí tomu, čo hovorí, aj keď to nie je pravda. Konštatovanie súdu, že jeho konanie súviselo so súdnym sporom vedeným pred Okresným súdom Poprad pod č. 12C 81/10, je nesprávne a je nedôvodným záverom, nemajúcim v dokazovaní žiadnu oporu, pretože on má dojem, že X. a jej konanie smeruje k tomu, aby dosiahla jeho odchod z F., nakoniec už syn obžalovaného odišiel nielen z F., ale aj zo X. a obžalovaný k tomu tiež nemá ďaleko, pričom práve rozhodovacie procesy popradského súdu museli byť riešené až v mimoriadnom opravnom prostriedku Najvyšším súdom SR a obžalovaný do tohto trestného konania doložil aj rozhodnutie NS SR, z ktorého jasne vyplýva nezákonnosť rozhodovania súdov nižších stupňov, napriek tomu v napadnutom rozsudku sa súd vyjadruje ku konaniu 12C 81/10 ako ku právoplatne skončenému v jeho neprospech (obžalovaného), pričom v spise je doložené, že rozsudok bol NS SR zrušený a bol vyjadrený právny názor, podľa ktorého pravdu má jeho strana. Napriek tejto skutočnosti súd v predmetnom civilnom procese prijal rozhodnutia, ktoré majú za následok pokračovanie v konaní nezákonným procesom, aj v tomto kontexte vníma jeho odsúdenie napadnutým rozsudkom iba ako pokračovanie prenasledovania jeho osoby nesprávnymi súdnymi rozhodnutiami. Pri porovnaní všetkých troch doposiaľ vykonaných rozsudkov prvostupňového súdu nevie, na základe čoho dospel súd prvého stupňa k zisteniu, že jeho konanie naplnilo znaky skutkovej podstaty vydierania, má za to, že jeho verbálny prejav sa nijakým spôsobom vydierania ani nedotkol a pokiaľ sa poškodená zľakla, tak by jeho konanie mohlo byť kvalifikované najviac ako nebezpečné vyhrážanie, ale podľa neho ide iba o priestupok, keďže však uplynula doba viac ako dva roky od skutku, v priestupkovom konaní by nemal byť postihnutý, pričom má za to, že aj toto siahodlhé súdne trestné konanie dosiahlo svoj účel, obžalovaný sa poškodenej vyhýba, s nikým žiadne konflikty nemá. Na základe uvedeného navrhol Krajskému súdu v Prešove, aby zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný, a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie, na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, poprel, keď na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný.

Na hlavnom pojednávaní bola čítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde potvrdil, že sa na mieste skutku a v čase, kedy malo k nemu dôjsť nachádzal, avšak poprel, aby sa on poškodenej nejakým spôsobom vyhrážal, alebo ju nejakým spôsobom vydieral. V prvom rade je potrebné uviesť, že tak z výpovede obžalovaného, ako aj pošk. B. X. vyplýva, že medzi nimi sú dlhodobé nevyriešené majetkové spory. Obžalovaný uviedol, že je živnostníkom a predmetom jeho činnosti je prevádzkovanie budovy a prenájom priestorov na ul. F. č. XXX v F., kde časť autoservisu v minulosti odpredal spoločnosti F. S. s.r.o., ktorej konateľkou je B. X. - poškodená. Nakoľko spoločnosť F. S. im nevyplatila finančné prostriedky v zmysle kúpnej zmluvy, došlo medzi nimi k občianskoprávnemu súdnemu konaniu, kde žalobu na súd podal obžalovaný a nie poškodená. Spoločnosť F. S. s.r.o. nerešpektovala podmienky odstúpenia od zmluvy, ktorú im doručil 27.2.2009, preto v októbri 2010 vykázal firmu F. S. z ich priestorov,

ktoré spoločnosť F. S. opustila, avšak poškodená naďalej chodila do ich priestorov a vykazovala ich nájomcov, aby opustili tieto priestory, stále nájomníkom tvrdila, že sú to jej priestory. Ani po opustení týchto priestorov však neboli zo strany poškodenej vypratane niektoré pneumatiky a týmto neoprávnene užívala pozemky obžalovaného. Po opustení priestorov spoločnosťou poškodenej prenajal obžalovaný spoločnosti P. s.r.o. časť obchodného priestoru, pričom pracovník tejto spoločnosti (svedok H. L.) mu telefonicky oznámil, že poškodená tam došla a tvrdila, že vlastníkom týchto priestorov je ona a zmluva o nájme, uzavretá so spoločnosťou P. s.r.o. obžalovaným je neplatná. On (obžalovaný) pracovníkovi spoločnosti P. povedal, že ak by poškodená prišla znova, má mu zavolať. V čase, keď sedel vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A8, zatelefonoval mu pracovník spoločnosti P., že poškodená znova prišla do prevádzky a obmedzuje ho v činnosti. Keďže on bol v aute so svojim synom P., prišiel do objektu, kde svoje motorové vozidlo AUDI A8 zaparkoval vedľa vozidla poškodenej, ktorá sedela v aute, auto mala naštartované, cez okienko jej zvýšeným hlasom povedal, čo tam robí a prečo robí problémy jeho nájomcom. Z auta vystúpil aj jeho syn, vtedy zamestnanec spoločnosti P. s.r.o. išiel dnu do predajne. Poškodená mu tvrdila, že sa tam nachádza kvôli pneumatikám, ale podľa obžalovaného to bola len výhovorka. Obžalovaný jej povedal, aby opustila priestory, aby neobťažovala nájomcov, na čo poškodená odišla, rozhovor netrval ani minútu. Nijako sa jej nevyhrážal a ani jej nepovedal žiadne vulgárne slová, nevie prečo ho poškodená krivo obvinila. Taktiež namietal, že nevie, prečo by on sa jej vyhrážal, aby stiahla nejaké podanie na súde, keď on podal žalobu a poškodená žiadne podanie na súd nedala. Poškodenú on nijako nevyhľadával, táto prišla robiť problémy jemu do jeho priestorov, nijak poškodenú ani fyzicky neatakoval, ani neobmedzoval, ona svojim vozidlom mohla pokojne odísť a on neotvoril dvere na jej aute tak, ako to tvrdila vo svojom výsluchu poškodená.

Zo spáchania skutku tak, ako je tento obžalovanému kladený za vinu je však obžalovaný v celom rozsahu usvedčovaný výpoveďou poškodenej - svedkyne B. X., ktorá na hlavnom pojednávaní potvrdila, že bola v prevádzke v spoločnosti obžalovaného, ktorý priestor ale podľa jej názoru patril ich firme, oni tam mali v tom čase už len uložené staré pneumatiky, činnosť prevádzkovali v iných priestoroch. V objekte si všimla, že v ich priestoroch sa pohybuje nejaký muž, ktorého videla druhýkrát, pýtala sa ho, prečo tam je, on povedal, že mu priestory prenajal obžalovaný. Krátko na to do objektu došiel obžalovaný so svojim synom, pričom zaparkovali auto tak, že ona nemohla z dvora vyjsť von, obžalovaný začal na ňu kričať, že ju dá odjebať, dá synovi povolenie, aby ju dal odjebať. Poškodená potvrdila, že v tom čase prebiehal medzi nimi súdny spor na základe návrhu obžalovaného, ona na pojednávaní nechodila, avšak nechápe prečo po nej obžalovaný vykrikoval, že to má stiahnuť zo súdu. Obžalovaný vyskočil z auta, jej to pripadalo ako v nejakom filme. Poškodená tvrdí, že tvrdenia obžalovaného, že mu nevyplatili celú kúpnu cenu, neboli pravdivé. Keďže sa poškodená na hlavnom pojednávaní odchyľovala od svojej výpovede z prípravného konania, keď uvádzala, že pre odstup času, ktorý uplynul od skutku si už na niektoré skutočnosti nepamätá, boli prečítané jej výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní táto svedkyňa potvrdila, že obžalovaný so svojim synom P. zastavili pred jej autom, obžalovaný chytil jej dvere na aute, ktoré boli otvorené, začal na ňu vulgárne kričať „čo robíš na mojom pozemku“, že ju dá „odjebať“, že jej rozbije papuľu, že ak chce žiť v F. a podnikat', má z F. odísť, lebo jej dá podpáliť prevádzku, taktiež povedal, že ak budú robiť problémy na súde, tak ju dá odjebať, čo povedal viackrát. Ona potom svoje auto cúvla a odišla z dvora. Je pravdou, že poškodená v prípravnom konaní vypovedala k obsahu toho, čo jej obžalovaný mal povedať čiastočne inak, keď uvádzala aj, že má stiahnuť podanie na súde, pričom tieto rozpory vysvetlila tým, že mala veľký strach o svoj život a zdravie, postupom času sa rozpomätala presnejšie a uviedla, že obžalovaný nepovedal konkrétne, že má stiahnuť podanie, lebo žalobu na súd podal on, ale povedal niečo v tom zmysle, že nemá robiť problémy na súde, lebo ak ich bude robiť a súd nedopadne v jeho prospech, tak ju dá odjebať. K nepresnostiam vo svojej výpovedi poškodená uviedla, že takéto čosi zažila v živote prvýkrát a taktiež nebola nikdy predtým na súde, opakovane bola vypočutá pred vyšetrovateľom a následne si spomínala na ďalšie podrobnosti z tohto incidentu. V takejto nepríčetnosti obžalovaného predtým nepoznala.

Vo veci bol vypočutý svedok P. O., syn obžalovaného, a to v prípravnom konaní. Tento potvrdil, že spolu s obžalovaným, ako aj s poškodenou sa stretli na mieste, ktoré je uvedené v obžalobe, avšak uviedol, že jeho otec len požiadal pošk. X., aby opustila priestory, na čo ona nič neodpovedala, zatvorila dvere na svojom vozidle a odišla preč. Rovnako potvrdil, že poškodenej sa vôbec nevyhrážali, nepadla tam reč na to, aby bolo ovplyvnené prebiehajúce konanie na Okresnom súde Poprad, nič iné tam povedané nebolo, okrem neho, obžalovaného a poškodenej tam neboli žiadni iní ľudia.

Vo veci bol vypočutý aj svedok H. L., zamestnanec spoločnosti P. s.r.o., ktorý uviedol, že v F. rozbiehal prevádzku spoločnosti, pričom poškodená mu vytykala, že zmluva o nájme je neplatná, pretože ona je vlastníčkou prenajatých priestorov. Poškodená sa vo vzťahu k svedkovi pri prvom stretnutí správala nahnevane, vyhrážala sa policajtm, že ich odtiaľ vypracú. On sa následne dotazoval vlastníka budovy, za ktorého považoval obžalovaného, ktorý mu povedal, že v prípade, ak sa poškodená vráti, tak ho má kontaktovať. Pri druhom stretnutí (27.5.2011) poškodená kričala, že dá vypratať svedka, a preto volal obžalovanému, ktorý prišiel na miesto do 5 minút. Keď obžalovaný vystúpil z auta, buchol alebo držal dvere auta, v ktorom poškodená sedela, obžalovaný zaparkoval auto pred poškodenou, pričom táto mohla odísť len tým spôsobom, ak by vycúvala, svedok vtedy odišiel do kancelárie, počul tam nejaký krik, taktiež potvrdil, že obžalovaný na adresu poškodenej používal expresívne výrazy ako „piča, kurva“ a pod. Obžalovaný požadoval od poškodenej, aby odtiaľ vypadla. V prípravnom konaní tento svedok uviedol, že nepočul celý obsah hovoru medzi obžalovaným a poškodenou, ale počul veľa vulgárnych nadávok, prečo obťažuje jeho klientov, tiež tam obžalovaný kričal niečo v tom zmysle, prečo nechodí na súdy, počul aj takú vetu, aby nepodnikala v F., lebo nezarobí, a že tie milióny, ktoré stratil kvôli nej, tak to mu vráti, taktiež uviedol, že nepočul žiadne vyhrážky fyzickou likvidáciou, alebo aby mala stiahnuť podanie na súde, pochopil len to, že mu poškodená dlží nejaké peniaze, že má odísť z F. a že nemá podnikáť v F.. Nebola to hádka, pretože poškodenú pritom nepočul kričať.

Svedok C. potvrdil, že s poškodenou sú konateľmi a spoločníkmi v spoločnosti F. S. s.r.o. F., popísal predmet súdneho sporu, ktorý je vedený medzi ich spoločnosťou a spoločnosťou obžalovaného, ktorý vznikol kvôli prenájmu priestorov, resp. kvôli kúpnej zmluve k nehnuteľnosti, na ktorej došlo ku skutku. Potvrdil, že poškodená sa mu telefonicky a neskôr aj osobne zdôverila s tým, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že nech sa odsťahuje z F., keď chce žiť, tak musí odísť preč, taktiež uviedol, že O. sa zdržiavali v blízkosti pri ich objekte na ul. D. v F., kde na kamerovom zázname bola zachytená ich prítomnosť najmenej trikrát a podľa vyjadrenia poškodenej sa zdržiavali v blízkosti jej bydliska pred činžiakom. Poškodená bola z toho vyplašená, chodila preto aj k psychologičke, zároveň potvrdil, že občianske súdne spory o nehnuteľnosť doposiaľ neboli právoplatne ukončené.

Na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bol prečítaný aj znalecký posudok znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, detí, psychológia sexuality, ktorá vyšetrila svedkyňu pošk. B. X., kde v závere znalkyňa konštatovala, že táto je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti, u poškodenej neboli zistené tendencie klamať, skresľovať, vymýšľať si, konfabulovať, dramatizovať a bagatelizovať prežité skutočnosti, tiež nezistila vplyv iných osôb na kvalitu reprodukcie prežitých udalostí poškodenou.

Z listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené do spisu plyní, že dňa XX.X.XXXX bola na Okresnom súde Poprad podaná žaloba žalobcu U. O. proti žalovanej spoločnosti F. S. spol. s r.o. o určenie vlastníckeho práva, ktorým sa žalobca domáhal určenia, že žalobca je výlučným vlastníkom nebytového priestoru prevádzka č. 2, priestor č. 4-2 na prízemí stavby Autoservis, súp.č. 688, postavenej na pozemkoch ČKN parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX k.ú. F. v celosti a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXXXX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach Y., pripadajúci na nebytový priestor, ktoré sú zapísané Správou katastra F. na LV č. XXXX pre obec a k.ú. F.. Uvedená vec bola na Okresnom súde Poprad vedená pod sp. zn. 12C 81/2010, ďalej súčasťou spisu je aj uznesenie o nariadení predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Poprad dňa 19.10.2010, podľa ktorého bol navrhovateľ U. O. povinný odstrániť pletivo na oplotení umiestnenom na uvedenom pozemku a umožniť a znášať nerušený výkon vlastníckeho práva odporcu F. s.r.o. k nebytovým priestorom. Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 90/2010 zo dňa 21.12.2010 bolo potvrdené uznesenie okresného súdu vo výroku o nariadení predbežného opatrenia.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.4.2012 sp. zn. 19Co 10/2012 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C 81/2010 zo dňa 3.11.2011, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd rozhodol, že žalobca (U. O.) je výlučným vlastníkom spornej nehnuteľnosti. V odôvodnení tohto rozhodnutia krajský súd konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že účastníci kúpnej zmluvy dohodli možnosť predávajúceho od nej odstúpiť v prípade nezaplatenia kúpnej ceny riadne a včas. Túto možnosť žalobca využil, od zmluvy platne odstúpil, a to listom zo dňa 27.2.2009, ktorý bol v uvedený deň doručený odporcovi, tak bolo preukázané, že odporca nezaplatil časť kúpnej ceny podľa pôvodnej dohody. Súčasťou spisu je aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.

10Sžr/171/2013 zo dňa 12.11.2014, ktorým Najvyšší súd SR v právnej veci navrhovateľa U. O. proti odporcovi Okresný úrad Poprad (pôvodne Správa katastra Poprad) o preskúmanie rozhodnutia odporcu zo dňa 22.1.2013 rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Sp 9/2013 zo dňa 29.6.2013 tak, že rozhodnutie odporcu č. B2368/2012/DP zo dňa 22.1.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporkyňa (Správa katastra F.) v podstate zamietla návrh na vklad kúpnej zmluvy zo dňa 11.6.2012 z dôvodu, že navrhovateľ nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím odporkyne. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu vyplýva, že záver krajského súdu, ktorý vyjadril názor, že kúpna zmluva medzi navrhovateľom, ktorým bol U. O. a spoločnosťou U..GO-D. s.r.o. je absolútne neplatná z dôvodu, že navrhovateľ (predávajúci) nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Ďalej NS SR konštatoval, že aby bolo možné konštatovať existenciu sporu o platnosť odstúpenia od zmluvy, nestačí nesúhlasné stanovisko druhej zmluvnej strany, pretože ak tá považuje odstúpenie za neplatné, musí začať občianskoprávny spor o neplatnosť odstúpenia, pretože túto otázku je oprávnený rozhodnúť iba súd. Žalobu o neplatnosť odstúpenia môže podať iba strana, ktorej je odstúpenie adresované s tým, že ak tak neurobí, platí právna domnienka, že odstúpenie bolo platné. Z tohto dôvodu považoval najvyšší súd záver pôvodne správy katastra o neplatnom odstúpení a s tým súvisiacim dôsledkom absolútne neplatnej kúpnej zmluvy medzi obžalovaným a spoločnosťou U..GO-D. s.r.o. zo dňa 11.6.2012 za predčasný, a preto bola vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie.

Z vyššie popísaných listinných dôkazov teda plynie, že medzi obžalovaným a spoločnosťou poškodenej sa dlhodobo vedú majetkové súdne spory.

Hodnotiac potom vykonané dôkazy dospel aj odvolací súd k záveru, že nezistil žiaden dôvod, prečo by neuveril výpovedi poškodenej B. X., ktorá podrobne popísala priebeh stretnutia s obžalovaným, pričom čiastočne túto výpoveď modifikovala, a to len vo vzťahu k otázke, ktorá sa týkala súdneho konania, teda, či mala stiahnuť podanie, či mala stiahnuť trestné oznámenie, ktoré podrobne nepovažoval krajský súd za podstatné, pričom poškodená zotrvala na svojom tvrdení, že obžalovaný sa ku nej správal jednak vulgárne, agresívne verbálne, a jednak jej povedal, že jej rozbije papuľu, že sa má odsťahovať, odísť z F. a že jej dá podpáliť prevádzku. Obžalovaný síce toto poprel, túto jeho výpoveď však krajský súd hodnotil ako urobenú v snahe vyvinieť sa, zbaviť sa trestnej zodpovednosti. A. nezávislý svedok H. L., ktorý mal výhrady voči správaniu poškodenej, keď táto mala tiež naňho kričať a uvádzať, že zavolá políciu, že vypratá ich prevádzku, na rozdiel od obžalovaného a jeho syna uvádzal, že okrem toho, že obžalovaný povedal poškodenej, že má odísť, zazneli tam aj slová ohľadom súdov, zazneli tam zo strany obžalovaného aj vulgarizmy, obžalovaný spomínal aj to, aby poškodená nepodnikala v F., kričal, že prišiel o veľa peňazí, že má poškodená odísť z F.. Svedok H. L. potvrdil výpoveď poškodenej aj v tom smere, že obžalovaný sa so svojim vozidlom postavil tesne pred vozidlo poškodenej, nie ako tvrdil obžalovaný, že stál zboku a rovnako tak potvrdil výpoveď poškodenej, ktorá tvrdila, že dvere na jej aute boli otvorené, kým obžalovaný tvrdil, že sa s ňou rozprával cez zatvorené dvere cez okienko. Zo záverov znaleckého dokazovania z odboru psychológie, pritom nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by svedčili pre nedôveryhodnosť poškodenej. Navyše svedok C. C. uviedol, že obžalovaný sa zdržiaval v blízkosti ich novej prevádzky a aj v blízkosti bydliska poškodenej, z čoho mala poškodená strach.

Motívom konania obžalovaného boli nevyriešené majetkové spory, ktoré trvajú minimálne od roku 2009, pričom je treba uviesť, že tento konflikt vznikol z toho dôvodu, že poškodená prišla upozorniť nájomcu obžalovaného, aby opustil priestory, kvôli ktorým je vedené občianske súdne konanie.

Správne postupoval prvostupňový súd, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil iného, aby niečo konal, teda vyhrážal sa poškodenej rozbitím papule, podpálením prevádzky, pokiaľ sa neodstáhne z F..

Pokiaľ ide o zachovanie totožnosti skutku, skutok prvostupňový súd v porovnaní s obžalobou čiastočne pozmenil, avšak totožnosť skutku je zachovaná, pokiaľ konanie a následok ostávajú zachované. Prvostupňový súd oproti obžalobe vypustil vetu, že sa obžalovaný mal vyhrážať poškodenej, že „pokiaľ nestiahne podanie, ktoré prebieha na Okresnom súde Poprad medzi jej firmou F. S. s.r.o. a jeho firmou a súd nedopadne dobre“, v tejto časti toto potvrdila aj poškodená, ktorá uviedla, že obžalovaný jej spomínal aj niečo ohľadom súdneho konania, v tejto časti svoju výpoveď modifikovala. O tom, že obžalovaný mal poškodenej spomínať niečo ohľadom súdneho konania, vypovedal aj svedok L., avšak

samotná poškodená uviedla, že doslovne jej obžalovaný nepovedal, že má stiahnuť podanie na súde. V pôvodne podanej obžalobe je uvedené aj to, že medzi obžalovaným a poškodenou prebiehalo súdne konanie na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C 81/10, doplnenie ďalších viet oproti obžalobe, že medzi obžalovaným a poškodenou pretrvávali narušené vlastnícke vzťahy k nehnuteľnosti, ako aj predchádzajúca telefonická informácia o prítomnosti B. X., ako aj to, že toto konanie súviselo so súdnym sporom síce neboli vyjadrené slovne v obžalobe, avšak toto doplnenie, či spresnenie okolností vyplynulo jednak z dokazovania a jednak podstatným pre zachovanie totožnosti skutku pri zločine vydierania je konanie spočívajúce v tom, že obžalovaný povedal poškodenej, že pokiaľ neodíde z F., dá jej podpáliť prevádzku, resp. že ju dá odstrániť. Táto veta bola podstatná pre právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu vydierania a obsahovala ju tak obžaloba prokurátora, ako aj výrok rozsudku okresného súdu. Z tohto dôvodu považoval krajský súd námietky obhajoby ohľadom totožnosti skutku za nedôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o treste, aj v tomto smere postupoval prvostupňový súd správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pri ktorom je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od dvoch do šiestich rokov a tento uložil na samej dolnej hranici vo výmere dvoch rokov, ako aj pokiaľ ukladal skúšobnú dobu vo výmere jedného roka, správne okresný súd u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred týmto skutkom trestne stíhaný a odsúdený nebol.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.